

y es tant lo qu' ets bella
que á mes de doncella
n' ets un angelet.

IGNOCENT.

EL JOVE
JOSEPH JUANDÓ

Ha pujat al Cel... dels casats.

L' afligit *Carnaval* y la desconsolada *Gresca* al fer sapiguer tant sentida pèrdua recomanan tinguin bona memoria de sa passada tranquil·litat.

R. I. P. A.

Apunte

—Ay mare, la meva mare,
jo no sé que m' ha passat;
el meu cor 'm fa una cosa
que ni 'm deja respirar,
estich no sé de quin modo
tota jo m' he sofocat.

¡Maleitsiga la Mazurka!
¡Ni may que l' hagués ballat!
La vista m' ha vingut blanca,
he perdut el respirar,
¡qué sé jo! una cosa extranya
com tú no 't pots figurar.

—¿Qué potser mentres ballabas
t' ha vist en Ramón Salau
y t' ha dit algun *requiebro*
d' aquells que té tan *salats*?

—Ay, no mare, si aixó fora
ja no n' hauria fet cas;
es cosa més delicada...
ja veuràs que m' ha passat:
¿Veus aquell jove tan guapo
qu' are 's passeja ab l' Algáns
qu' en porta corbata verda
y el vestit de color blau?
tot ballanne la Mazurka
y amorosament parlant,
de xich en xich la seu cara
á la meva ha aproximat

y
.

¡Ay mare, la meva mare,
quin modo de sofocarm!

—Vaja, dona, no t' espantis
y s' hi torna aparta 'l cap.

Tristesas

Es trist de veure un pobr'home
carregat de maldecaps
y qu'entre penas y tragedias
no pugni may sosegar.

Es trist que á un proletari
tot demanant caritat
li diguin *Deu vos empari*
tiran·tli la porta al nas.

Es trist de trobarne un jove
que perqu' *ella* l'ha deixat
aburrit per tal agravi
intenti suicidars.

Es trist qu'una pobra noya
despues d'haber festejat
set ó vuit anys ab un jove
la deixi de punt en blanch...

Y es trist que quan un te ganas
d'aná á ca'n Gifre á sopá
li faltin las tres pessetas
com á n'ami m'ha passat.

UN CESANT.

¡Llástima!

Ets més bonica
que gaya flor
de las que cria
lo Maig hermós;
los raigs que llensan
tos ulls de foch
tenan potencia
com raigs de sol;
tampoch ignoro
que tens un dot
capás de darte
prompte un espós
pero nineta
sens cap passió
á n' á mi 'm sembla
qu' encara es poch
si 's considera
qu' entre tan d' or
me donas nina
de fanch un cor.

UN ENAMORAT.

Al floreig de sogras
del Cassino Menestral

La ignocencia sempre
es calumniada.

Á vosaltres pobres donas,
els joves, no sé perqué
vos tenen un cert escrupol
que no hi veig el fonament.